

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 3T/127/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414010316
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Alman
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2015:1414010316.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudcom JUDr. Ivanom Almanom v trestnej veci proti obžal. R. X. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06. októbra 2015 takto

r o z h o d o l :

X.
R. X., H.. XX.XX.XXXX/XXXX N. C., R. C. Z. F.Q. XXX, R..Č.. N. N.
N. Ú. C. X. XX.XX.XXXX,

s a u z n á v a z a v i n n é h o ,
ž e

dňa 16.05.2014 v čase okolo 08.00 h v Bratislave na schodoch do predajne Billa na ul. Ľ. Fullu 1 fyzicky napadol poškodeného B. Q. tým spôsobom, že ho zozadu chytil za bundu a potom, čo sa poškodený otočil, tohto päšťou udrel do tváre a kolenom kopol do brucha, v dôsledku čoho začal poškodený krváčať na tvári, pridŕžiavajúc si poškodeného druhou rukou, následne poškodeného zatiahol za schody do rohu, kde do poškodeného kopal, opakovane ho udieral päšťou do hlavy, počas čoho na poškodeného kričal, aby mu dal peniaze čo má, inak ho zabije, potom čo sa poškodenému podarilo nastriekať obžalovanému do tváre slzný sprej a utiecť, tohto naháňal, dobehol ho pri zelovoci, kde mu vyzliekol bundu, ktorú prehmatol, následne poškodený vbehol do trolejbusu č. 33, kde opakovane kričal o pomoc, pričom obžalovaný ho dobehol a žiadal od neho peniaze s tým, že mu nikto nepomôže, na čo mu poškodený povedal, že mu pomôže polícia, pričom obžalovaný ho päšťou buchol do hlavy a na zastávke Tománkova ho vytiahol z trolejbusu von, počas čoho poškodeného stále držal, následne mu strhol vrecúško s finančnou hotovosťou 650,-€, ktoré mal poškodený prevesené na šnúrke cez krk a keď sa ho poškodený spýtal prečo to robí, opäť ho buchol päšťou do tváre,

t e d a
proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

č í m s p á c h a l

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ho súd pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného B. Q., H.. XX.XX.XXXX, C. C. - S., odkazuje s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci proti obžal. R. X. bolo na hlavnom pojednávaní vykonané kontradiktórne dokazovanie všetkými dostupnými a vykonateľnými dôkazmi, výsluchom obžalovaného R. X., výsluchom svedkov Q. S., L. G., N. X., Z. F., F. S., prečítaním výpovedí neprítomných svedkov, oboznámením obsahu znaleckého posudku a listinných dôkazov.

Obžalovaný R. X. po zákonom poučení urobil vyhlásenie, že sa cíti byť nevinný zo žalovaného skutku. Vo svojej výpovedi uviedol, že potom, ako prišiel poškodený na Slovensko boli spolu na Zlatých pieskoch, kde pili alkohol. Potom spolu išli do Tesca, kde poškodený kúpil pervitín, ale on pritom priamo nebol. Po návrate na Zlaté piesky videl u poškodeného pervitín a tento ho aj ponúkal a aj on sám si od poškodeného pervitín zobral a užil ho. Pervitín ponúkal poškodený aj jeho mame. Potom spolu išli na byt, kde bol okrem neho a poškodeného aj S. Z., Z. F. B. F. S.. Na byte videl, ako mal poškodený pervitín v čiernom vrecúšku. Na byte poškodený pervitín užil a ponúkal ho aj F. B. Z.. Nakoľko sa on potom pohádal s Z., z bytu odišiel a vrátil sa na Zlaté piesky. Následne uviedol, že druhý deň, keď sa dozvedel, že poškodený chcel zneužiť jeho družku tým, že ju ponúkal pervitínom, hoci sa táto zo závislosti liečila, napadol poškodeného tak, že ho chytil, zatiahol ho pod schody, kde od neho žiadal, by mu vydal pervitín. Poškodeného napadol tak, že ho udrel päťou do tváre, kopol ho kolenom do brucha. Poškodený mu nastriekal do očí slzotvorný sprej a snažil sa ujsť. On poškodeného potom naháňal, chytil ho pri zelovoci a chcel ho odtiahnuť na políciu. Na to sa mu poškodený vyzliekol z bundy a ušiel mu. Poškodený vošiel do trolejbusu, alebo autobusu, kde on voči poškodenému opäť použil násilie a odkiaľ ho on potom vytiahol. Potom poškodený pervitín, ktorý mal u seba zahodil a on ho potom rozsypal. Uviedol, že vedel, že poškodený má pri sebe peniaze, ale tieto od neho nežiadal. Poprel, že by sa poškodenému vyhrážal zabitím. Uviedol aj to, že vedel, že poškodený príde na Slovensko s väčšou sumou peňazí. Podľa neho poškodený minul na kúpou pervitínu 650,-€.

Uviedol, že poškodeného napadol preto, lebo mu chcel zobrať pervitín a vznikla mu zákonná povinnosť zabrániť poškodenému v trestnom čine. Pred napadnutím poškodeného nemohol políciu volať, lebo ak by poškodený nemal pri sebe pervitín, tak sa dopustil trestného činu krivého obvinenia. Hoci vedel, že poškodený má pervitín už od Zlatých pieskov, toto polícii nehlásil, lebo poškodeného považoval za blízku osobu. Za blízku osobu prestal poškodeného považovať až potom, keď zistil, že poškodený ponúkal pervitín jeho družke. Na políciu volať nemohol, lebo nemal telefón. Keď s poškodeným na Zlatých pieskoch užíval drogy, ostatné prítomné soby pri sebe telefón mali. Uviedol, že on meria 205 cm, váži 105 kg, poškodený je vysoký asi 180 cm a váži 70-75 kg. Obrana poškodeného voči jeho útokom vzhľadom na jeho fyzickú prevahu bola neúčinná a on sám si bol vedomí svojej fyzickej prevahy nad poškodeným. Podľa neho násilie, ktoré voči poškodenému použil bolo adekvátne. On sám užíva drogy nepravidelne, stýka sa s ľuďmi, ktorí drogy užívajú. V súčasnej dobe je stíhaný tiež za drogy. Napriek tomuto stíhaniu sa sám rozhodol zabraňovať v páchaní takejto trestnej činnosti poškodenému hlavne preto, aby nedával drogy jeho priateľke.

Svedok Q. S. uviedol, že v inkriminovaný deň bol vodič trolejbusu č. 33. Na Matejkovej ulici vybehli dvaja chlapci a utekali smerom k trolejbusu, tak ich počkal. Po nastúpení ten menší si sadol a ten vyšší sa postavil vedľa neho. Asi po sto metroch počul, ako nejaká pani vykričla, že sa bijú v trolejbuse. On ako sa otočil videl, že ten menší ležal na zemi a ten vyšší stál nad ním a ťahal ho po zemi. Na to ich požiadal aby išli von. Ten vyšší nasilu vytiahol nižšieho von z trolejbusu a ešte videl cez okno ako vonku ten vyšší udieral nižšieho rukami do tváre. On oboch ešte slovne upozornil aby prestali. Potom sa obaja títo chlapci spolu o niečom bavili a on s trolejbusom odišiel. On sám nevidel, či ten vyšší niečo nižšiemu zobral. Nepočul ani o čom sa spolu bavili.

Svedok L. G. uviedol, že v inkriminovaný čas pracoval ako brigádnik v zelovoci na Matejkovej ulici. Začul krik a videl ako nejaký vyšší chlap naháňal nejakého nižšieho chlapca. Ten nižší kričal o pomoc a snažil sa utiecť. Ten vyšší ho chcel chytiť a hovoril niečo v tom zmysle, že poďme na políciu. Potom nižšieho chytil za bundu a nejakým spôsobom mu ju stiahol a podarilo sa mu stiahnuť nižšiemu aj jeho batoh. Ten nižší zo zeme zdvihol batoh a utekal ďalej. Vyšší zdvihol zo zeme bundu a utekal za ním. Potom ten nižší hľadal svoju bundu. Ten nižší mal zranenia, asi rozbité ústa, bol na tvári krvavý.

Svedkyňa N. X. uviedla, že keď v minulosti prišiel poškodený na Slovensko, snažil sa tu zohnať kontakty na nákup pervitínu. Keď v máji prišiel poškodený na Slovensko prišiel k nim na Zlaté piesky a hovoril, že má so sebou 600,-eur, za ktoré potrebuje kúpiť pervitín. Ona tieto peniaze nevidela. V priebehu dňa poškodený odišiel a keď sa vrátil, chcel si od nej požičať 6,-eur na vlak, ktoré mu chýbali. Hovoril, že má 50,-eur. Videla, ako má poškodený u seba sáčok, v ktorom bolo niečo biele a tento sáčok mal v nejakom koženom puzdierku. Jej osobne poškodený drogu neponúkal. Poškodený u nich vtedy aj fajčil aj s inými osobami, podľa nej to bol pervitín. Vtedy bola u nich aj F. táto sa s poškodeným k sebe správali normálne.

Svedkyňa Z. F. uviedla, že si na okolnosti prípadu už moc nepamätá. V ten deň užívala návykové látky a ubehla odvtedy dlhá doba. S poškodeným sa ona a obžalovaný stretli na Trnavskom mýte, potom išli spolu na Zlaté piesky. Poškodený s obžalovaným niekam odišli a potom sa vrátili späť. Ona išla za F. S. do bytu jej druha na ul. Hany Meličkovej. Tam za nimi prišiel aj poškodený s obžalovaným. Na byt priniesol poškodený pervitín, ktorý mal v sáčku. Tento spolu užili ona, poškodený, F., S. B. aj obžalovaný. Voči tomu nemal nikto žiadne námietky. Medzi ňou a obžalovaným prišlo k výmene názorov, ale nebolo to kvôli pervitínu a obžalovaný z bytu potom odišiel. Na druhý deň išla s F. a poškodenou do Billy kúpiť alkohol. Obžalovaný ich tam čakal asi preto, lebo mu predtým písala F., že ju poškodený obťažoval. Obžalovaný chytil poškodeného. Poškodený nastriekal obžalovanému do očí kaser. Nevidela, že by obžalovaný poškodeného udrel, ale vznikla medzi nimi potýčka. Videla ako obžalovaný potom poškodeného naháňal, chytil ho za bundu, z ktorej sa potom poškodený vyzliekol. Pred incidentom poškodený tvrdil, že nemá peniaze na cestu domov. V čase skutku bola ona liečená v CPLDZ Hraničná. Ona celý incident nevidela, obžalovaného s poškodeným len dobiehala. V prípravnom konaní svedkyňa uviedla, že poškodený im hovoril, že má peniaze na cestu do Berlína, vedela, že v kapsičke na krku mal pervitín. Uviedla, že obžalovaný strhol poškodenému bundu, túto bundu zobrala s F., prehľadali ju a zobrali z nej 53,-eur a bundu aj s dokladmi a telefónmi nechali v nejakom vchode. Obžalovaný im nespomínal, že by poškodenému niečo zobral.

Svedkyňa F. S. uviedla, že pre odstup času sa pridrižiava skorších výpovedí, ktoré urobila na polícii. Vie, že pred skutkom boli ona, obžalovaný, poškodený, Z. a jej priateľ spolu na byte. Poškodený mal v čiernom vrecúšku pervitín, ktorý si tam dali. Z. sa potom pohádala s obžalovaným a tento z bytu odišiel. Ona potom písala obžalovanému, že poškodenú Z. otravuje. S obžalovaným sa dohodla, že on ich počká pri Bille. Keď poškodený vyšiel z Billy, obžalovaný ho zobral bokom, poškodený sa zľakol, kričali na seba. Nevidela že by niekto niekoho udrel. Potom poškodený utekal cez cestu, volal o pomoc, obžalovaný ho chytil a v ruke mu ostala bunda poškodeného. Potom sa jej obžalovaný a poškodený stratili. Nevidela, že by obžalovaný poškodenému niečo zobral. Ona s Z. potom bundu poškodeného zobrali, z tejto mu zobrali 55,-eur. O inej finančnej hotovosti poškodeného nevie. V prípravnom konaní uviedla, že obžalovaný ju žiadal, aby poškodeného vylákali pred Billu a on mu tam zoberie tie veci, čím myslel to piko a asi aj peniaze. Povedal, že poškodeného spraví len o nejaké veci. Videla, ako pred Bilou udrel obžalovaný poškodeného päťou do tváre, na čo sa poškodenému pustila krv. Potom ho ešte pár krát udrel a v kúte ho tiež bil. Bundu, ktorú mal poškodený mu obžalovaný strhol. Ako sa obžalovaný s poškodeným naťahovali o bundu, Z. zakričala na obžalovaného, že to má vo vrecúšku, ktoré má na krku a ona zakričala to isté. To, že tam má poškodený piko a peniaze vedeli, lebo to tak vždy nosil. Po skutku sa im obžalovaný pochváli, že zobral poškodenému piko a dohodli sa že budú na polícii hovoriť verziu, že obžalovaný zbil poškodeného preto, lebo flirtoval s Z. a robil jej návrhy. Neskôr ju Michaela nahovárala, aby zmenila svoju výpoveď v tom zmysle, že obžalovaný poškodeného vôbec nenapadol a nič mu nezobral, lebo mu hrozí vysoký trest. K rozporom vo výpovediach uviedla, že keď bola vypočúvaná na polícii, tak si to ešte pamätala a je to tak, ako výpovede z prípravného konania prečítala na hlavnom pojednávaní prokurátorka.

Súd po splnení zákonných podmienok podľa § 263 ods. 3 písm. a/ Trestného poriadku prečítal výpoveď poškodeného B. Q. z prípravného konania, nakoľko tento svedok nemá na území Slovenska žiadne bydlisko, nie je ani vo väzbe, ani vo výkone trestu odňatia slobody. Nie je dostupný ani na ním uvádzaných telefónnych číslach. Zo správy polície vyplýva, že sa nachádza v Nemecku vo výkone trestu odňatia slobody, kde bol odsúdený na trest v trvaní 3 a pol roka a nemôže byť preto vydaný na Slovensko.

B. Q. uviedol, že do Bratislavy prišiel 15.05.2014. Stretol sa s obžalovaným a jeho frajerkou Z. F., pili spolu alkohol a išli na Zlaté piesky, kde hulili trávu a pili alkohol. V noci potom išli na Dlhé Diely k S.. V byte bol on, obžalovaný, S., Z. B. F.. R. S.i. Obžalovaný sa pohádal s Z. a odišiel. Oni potom ešte popíjali

a potom zaspali. Ráno išiel on, F. B. Z. do Billy, kde on chcel ešte kúpiť alkohol. Ako vyšiel z obchodu, tak ho niekto chytil za bundu, pričom zbadal, že to bol obžalovaný. Tento ho päšťou pravej ruky udrel do tváre, kopol ho kolenom do brucha, stiahol ho za schody, pritlačil ho do rohu a udieral ho päšťou do tváre a kopal kam zasiahol a stále pri tom kričal „daj mi všetky peniaze čo máš, je mi to jedno, kľudne ťa tu zabijem, potrebujem ich, viem že ich máš, daj mi ich sem, lebo ťa zabijem“. On obžalovanému v sebaobrane strekol na obžalovaného slzný sprej, podarilo sa mu vyšmyknúť a utiecť smerom k zelovocu. Obžalovaný utekal za ním, dobehol ho, zdrapil ho zozadu za bundu. Jemu sa podarilo nejako vyvliecť. Obžalovaný jeho bundu prešacoval. Z. zakričala obžalovanému „Tibor kapsička“ a ukázala mu na seba na krk a hrud'. Ukazovala teda na miesto, kde on mal cez krk prevesenú na šnúrke taštičku, kde mal peniaze. On zbadal na zastávke autobus do ktorého vběhol a sadol si. Obžalovaný stihol tiež nastúpiť, postavil sa nad neho a hovoril mu „daj mi tie peniaze, kde ich máš, nikto ti nepomôže“. Obžalovaný ho udrel ľavou rukou päšťou do tváre. Na ďalšej zastávke ho obžalovaný vytiahol z autobusu von a rukou nahmatla šnúrku na ktorej mal zavesenú taštičku s peniazmi a túto mu strhol a dal mu ešte jeden úder päšťou do tváre a ušiel.

Do Bratislavy prišiel celkom s obnosom 1.000,-eur, niečo minul. V kapsičke mu ostalo 650,-eur. V bunde mal hotovosť 65,-eur, telefón, bankomatové karty, doklady, prehrávač. To, že mal v kapsičke peniaze videla na byte Z. F.. Ako poškodený sa pripojil k trestnému konaniu s nárokom na náhradu škody vo výške 715,-eur. Na svojom tvrdení zotrvala aj pri vykonanej konfrontácii s obžalovaným.

Súd po splnení zákonných podmienok so súhlasom procesných strán prečítal na hlavnom pojednávaní výpoveď svedka S. Z. z prípravného konania, ktorý uviedol, že deň pred skutkom bol s F. S., Z. F.Q. a obžalovaným na Zlatých pieskoch, kde oni popíjali. On, nakoľko bol šofér, tak nepil. Potom sa k nim pripojil aj poškodený. Následne sa presunuli k nemu domov, kde zase popíjali. Nepostrehol, že by na byte došlo k nejakému konfliktu. Nakoľko musel ísť ráno do práce, on išiel okolo dvanástej hodiny spať. Na druhý deň videl, že na byte ostali všetci okrem obžalovaného. Priateľka mu povedala, že sa obžalovaný pohádala s Z. a odišiel domov. Neskôr mu jeho priateľka povedala, že sa obžalovaný pobil s poškodeným. Nespomenula mu, že by mal obžalovaný poškodenému niečo zobrať. On u poškodeného nevidel nijaký väčší obnos peňazí.

Súd po splnení zákonných podmienok a súhlase procesných strán prečítal obsah znaleckého posudku Ing. Ivana Nepraša, CSc., ktorý skúmal predložené a zaistené mobilné telefóny z obsahu ktorého nevyplýva pre rozhodnutie vo veci nič podstatné.

Z listinných dôkazov súd oboznámi potvrdenie o vrátení nájdených vecí poškodenému, zápisnicu o prehliadke tela a lekárske správy z ktorých vyplýva, že poškodený mal viditeľné zranenia, lekárovi popísal vznik zranení v súlade s obžalobným tvrdením, pričom vznik týchto zranení zodpovedá inzultácii druhou osobou, ako to uvádzal poškodený.

Z rozhodnutí o predchádzajúcich odsúdeniach obžalovaného vyplýva, že tento bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 2T/57/2013, zo dňa 08.08.2013, právoplatným dňa 08.08.2013 odsúdený pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. na podmienený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov. Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 0T/276/2013, zo dňa 30.10.2013, právoplatným dňa 30.10.2013, bol obžalovaný odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. na nepodmienený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace, so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 3 roky.

Z uznesenia o stíhaní obžalovaného vyplýva, že voči nemu je v súčasnej dobe vedené ďalšie trestné stíhanie pre drogovú trestnú činnosť. Z posudku v inej veci na obžalovaného vyplýva, že tento v minulosti experimentoval s viacerými psychoaktívnymi látkami.

Z registra trestov a posudkov na obžalovaného vyplýva, že tento má v registri trestov tri záznamy o vyššie uvedených odsúdeniach, dvanásť krát bol riešený za spáchanie priestupku. Obžalovaný spáchal žalovaný skutok v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, neprichádza u neho do úvahy ukladanie súhrnného trestu.

Zo správ o pobyte osoby B. Q. vyplýva, že tento sa nachádza vo väzení v Nemecku, kde si odpykáva nepodmienený trest odňatia slobody v trvaní 3 a pol roka. Zadržaný bol v Nemecku 18.12.2014. Nie je známy presný dátum jeho prepustenia. Vydaný na Slovensko bude až po ukončení súdneho konania na národnej úrovni.

Z registra trestov na osobu B. Q. vyplýva, že tento má v registri trestov osem záznamov, z toho štyri krát pre drogovú trestnú činnosť.

Súd zamietol návrh obžalovaného na doplnenie dokazovania o výsluch svedka Z. F., o posudok na poškodeného a o internetovú komunikáciu pred incidentom, nakoľko navrhnutý svedok nebol svedkom žalovaného skutku a nemôže k veci nič podstatné uviesť, ďalšie navrhnuté dôkazy obžalovaným nemajú súvis so žalovaným skutkom a sú zjavne nadbytočné. Rovnako zamietol súd návrhy obžalovaného na ostatnom hlavnom pojednávaní o oboznámenie úradných záznamov, ktoré v zmysle zákona nie sú dôkazom v trestnom konaní a tiež dôkazy od osoby B. Q., nakoľko sú nevykonateľné.

V predmetnej veci bolo na hlavnom pojednávaní vykonané kontradiktórne dokazovanie všetkými dostupnými a vykonateľnými dôkazmi, ktoré súd vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne.

Pokiaľ ide o čítanie výpovede svedka B. Q. má súd za to, že na jej čítanie boli splnené všetky zákonné podmienky uvedené v § 263 ods. 3 písm. a/ Trestného poriadku. Osoba sa dlhodobo zdržiava nútene v zahraničí, kde je vo výkone trestu, jej vydanie na územie Slovenska nie je možné, je preto pre súd nedosiahnuteľná. V prípravnom konaní bol svedok Q. riadne a zákonne vypočutý, bola aj vykonaná konfrontácia s obžalovaným a tvrdenie svedka nie sú jediným usvedčujúcim dôkazom voči obžalovanému, ale jeho výpoveď je podporená aj ďalšími svedeckými výpoveďami a listinnými dôkazmi

Obžalovaný vo svojej výpovedi nepoprel, že poškodeného napadol a zbil. Poprel, že by sa mu vyhrážal zabitím a poprel, že by mu zobral peniaze. Priznal však, že poškodenému zobral pervitín. Motív svojho konania uviedol snahu zabrániť poškodenému v držbe drogy a v tom, aby ju ponúkal jeho priateľke.

Skutočnosť, že poškodený bol obžalovaným napadnutý a zbitý je jednoznačne preukázaná výpoveďou poškodeného Q., ohliadkou jeho tela a lekáorskými správami, výpoveďami svedkov S., G. B. S..

Spornou ostala otázka, či obžalovaný zobral poškodenému peniaze, alebo iné veci, alebo mu nezobral nič. Poškodený vo svojej výpovedi jasne a zrozumiteľne po zákonomnom poučení dva krát zhodne uviedol, že v kapsičke na krku mal peniaze v sume 650,-Eur, o existencii ktorých vedela svedkyňa F.. Svedkyňa S. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní potvrdila, že obžalovaný chcel poškodeného okradnúť. Chcel mu zobrať drogy a asi aj peniaze. Takže to, že poškodený peniaze mal, vedela aj svedkyňa S. a musel o ich existencii vedieť aj obžalovaný. Táto svedkyňa potvrdila, že peniaze a drogy nosil poškodený v kapsičke na krku. Svedkyňa tiež potvrdila, že po skutku sa jej obžalovaný pochválil, že poškodenému zobral drogy. Je teda celkom jednoznačne preukázané aj to, že obžalovaný sa zmocnil cudzej veci.

Pokiaľ ide o tvrdenie obžalovaného, svedkyň X., S. B. F. v tom smere, že poškodený pred skutkom mal u seba drogy, nevyvracia toto tvrdenie tú skutočnosť, že okrem drogy mal pri sebe poškodený aj ním uvádzanú finančnú hotovosť. Súd v tomto smere poukazuje na zrejmú snahu obžalovaného a s ním spriaznených svedkov X. - jeho matky a F. - jeho bývalej družky o spochybnenie toho, že poškodený mal u seba ním uvádzanú sumu peňazí. Súd poukazuje na to, že svedkyňa X. nevidela koľko drogy u seba poškodený mal, kde ju zakúpil, za akú sumu. Jej tvrdenie, že nemal na cestu je vyvrátené tým, že po skutku preukázateľne mal pri sebe v bunde sumu okolo 65,-eur a pred skutkom bol ešte v obchode nakupovať alkohol. Musel mať teda dosť peňazí na cestu do Nemecka. Okrem toho medzi tvrdením obžalovaného a svedkyne X. sú rozpory. Obžalovaný tvrdí, že poškodený svedkyňi ponúkal na Zlatých pieskoch drogu, čo ona nepotvrdila. Svedkyňa F. mala aj po skutku zrejmú snahu vypovedať nepravdivo v sane pomôcť obžalovanému a celkom zjavne o tom chcela presvedčiť aj svedkyňu S. a chcela ju prinútiť, aby táto zmenila svoju výpoveď v prospech obžalovaného. Výpovede týchto dvoch svedkyň súd hodnotí ako nevierohodné, ovplyvnené príbuzenským a priateľským pomerom k obžalovanému a snahou zmierniť jeho trestné stíhanie.

Súd vyhodnotil tvrdenie obžalovaného v tom, že síce skutok spáchal, ale konal tak v snahe zabrániť obžalovanému v páchaní trestnej činnosti ako detinské, a takémuto tvrdeniu neuveril. Dokazovaním bolo zistené, že obžalovaný mal pred skutkom s poškodeným priateľský vzťah. Dokonca ho považoval za blízku osobu. Podľa tvrdenia svedkov a dokonca samotného obžalovaného s poškodeným on aj jeho priateľka mali konzumovať drogu už na Zlatých pieskoch, celkom dobrovoľne so všeobecným súhlasom. Vtedy, obžalovaný voči poškodenému nezakročil, hoci poškodený dal drogu aj jeho priateľke. Obžalovaný na to mal dostatok možností ako fyzických, tak aj iných. Mohol použiť telefón, či už svoj, alebo iných osôb, napríklad aj svojej matky, aby privolať políciu a zabránil poškodenému v šírení drogy. Neurobil to. Ďalšiu možnosť mal na byte u svedka Z., ale ani tu to neurobil. Je teda celkom nelogické tvrdenie obžalovaného, že na druhý deň pred obchodom Billa odrazu pocítil potrebu chrániť zákon a potrebu zabrániť poškodenému v držbe a šírení drogy, ktorú predtým sám s ním konzumoval.

Dokazovaním bolo celkom jednoznačne preukázané, že obžalovaný napadol v inkriminovaný deň na uvedenom mieste a popísaným spôsobom poškodeného. Bolo jednoznačne aj preukázané, že obžalovaný sa násilím v čase skutku zmocnil cudzej veci. Súd nemal žiadny objektívny dôvod spochybniť tvrdenie poškodeného, že mu obžalovaný odcudzil ním uvádzanú sumu peňazí. Nikto zo svedkov nevyvrátil jeho tvrdenie, že tieto peniaze mal. Bolo by aj nelogické, ak by obžalovaný poškodenému zobral len pervitín, aby poškodený skutok oznamoval na políciu, lebo by sa tak vystavil nebezpečenstvu trestného stíhania.

Súd poukazuje na to, že na naplnenie zákonných znakov žalovanej skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona je rozhodujúce to, že sa páchatel' násilím, alebo hrozbou bezprostredného násillia zmocní cudzej veci. To, aká je to vec je právne irelevantné. Podstatné je to, že vec nepatrí páchatel'ovi. Obžalovaný tak svojim konaním jednoznačne mimo akúkoľvek pochybnosť naplnil všetky znaky žalovanej skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona a nakoľko jeho konanie nebolo krajnou núdzou, uznal ho súd vinným zo žalovaného skutku v zmysle podanej obžaloby.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému tomuto ukladal trest podľa zákonnej sadzby pre uvedený trestný čin, ktorá je pri treste odňatia slobody v sadzbe od 3 do 8 rokov. Nemohol súd ukladať obžalovanému trest prísnejší ako mu bol uložený dňa

16.12.2014, nakoľko odvolanie voči pôvodnému rozsudku podával len obžalovaný a platí zásada zákazu zmeny k horšiemu, teda v konaní po zrušení predchádzajúceho rozsudku súd nemôže obžalovanému ukladať trest prísnejší, ako mu bol uložený v skoršom konaní.

Súd v osobe obžalovaného, ani v okolnostiach prípadu nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 Trestného zákona.

Na druhej strane súd za priťažujúcu okolnosť v zmysle ust. § 37 písm. m/ Trestného zákona vyhodnotil to, že obžalovaný už bol v minulosti za trestný čin odsúdený.

Nakoľko prevažuje pomer priťažujúcich okolností, súd v zmysle ust. § 38 ods. 4 Trestného zákona obžalovanému zvýšil spodnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a mohol tak ukladať obžalovanému trest odňatia slobody v sadzbe od 4 rokov 8 mesiacov do 8 rokov.

Súd uložil obžalovanému výchovný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov, ktorý považuje za dostatočný na nápravu páchatel'a a jeho prevýchovu. Nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, zo zákona ho súd zaradil pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Takto uložený trest by mal dostatočne splniť svoj účel, ako to má na mysli Trestný zákon.

Súd v rámci adhézneho konania rozhodoval aj o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody, ktorý si tento v prípravnom konaní uplatnil vo výške 715,-eur. Nakoľko poškodený sa na hlavné pojednávanie nedostavil, k uplatnenému nároku nemohol byť vypočutý, pričom súd konštatuje, že v tomto smere by bolo potrebné vykonať dokazovanie, ktoré by presiahlo rámec dokazovania v trestnom konaní a preto súd poškodeného s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia, cestou Okresného súdu Bratislava IV, na Krajský súd v Bratislave.